31994L0055

12.12.1994 *ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ* L 319/7

ДИРЕКТИВА 94/55/ЕО НА СЪВЕТА
от 21 ноември 1994 година
относно сближаване на законодателствата на държавите-членки по отношение на автомобилния превоз на опасни товари

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 75 от него,

като взе предвид предложението на Комисията [1],

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет [2],

в съответствие с процедурата по член 189*в* от Договора [3],

(1) като има предвид, че в последните години значително се увеличиха както вътрешните, така и международните превози на опасни товари, като с това се увеличи рискът от произшествия;

(2) като има предвид, че всички държави-членки с изключение на Ирландия са страни по Европейската спогодба за международен превоз на опасни товари по шосе (ADR), чийто географски обхват надхвърля рамките на Общността и с която се въвеждат единни правила за безопасност на международните превози на опасни товари; като има предвид, че, следователно, е желателно обхватът на тези правила да бъде така разширен, че да покрива и националния транспорт, за да бъдат сближени в пределите на Общността условията, при които се осъществява автомобилният превоз на опасни товари;

(3) като има предвид, че не съществува законодателство на Общността, включващо целия набор от мерки, необходими за гарантиране безопасността на превоза на опасни товари, като съответните национални стандарти на държавите-членки се различават помежду си; като има предвид, че тези различия са препятствие за свободното предоставяне на транспортни услуги и, в допълнение, на свободното движение на превозни средства и транспортно оборудване; като има предвид, че, за да се преодолее тази пречка, следва да бъдат определени единни правила, приложими по отношение на всички видове вътрешен транспорт в пределите на Общността;

(4) като има предвид, че на общностно равнище следва да бъдат предприети действия от указаното естество, за да се осигури съвместимост с останалото законодателство на Общността, задоволителна степен на хармонизация с цел улесняване свободното движение на стоки и услуги, и високо равнище на сигурност на вътрешните и международни превози;

(5) като има предвид, че разпоредбите на настоящата директива не засягат с нищо поетото от Общността и от нейните държави-членки задължение да се стремят към бъдещо уеднаквяване на системите за класификация на опасни вещества, съгласно целите, установени с програма 21, глава 19 на Конференцията на UNCED, проведена през юни 1992 г. в Рио де Жанейро;

(6) като има предвид, че все още не съществува специална законодателна уредба на Общността относно условията на безопасност, при които би следвало да бъдат превозвани биологични агенти и генетично изменени микроорганизми, регламентирани с директиви 90/219/ЕИО [4], 90/220/ЕИО [5] и 90/679/ЕИО [6];

(7) като има предвид, че настоящата директива е съобразена с осъществяваните други политики на Общността — в областта на безопасността на работниците, производство на превозни средства и закрила на околната среда;

(8) като има предвид, че държавите-членки запазват свободата си да въвеждат нормативна уредба относно всяка дейност по превоза на опасни товари на тяхна територия в превозно средство, което не попада в обхвата на директивата, независимо от това къде е регистрирано превозното средство;

(9) като има предвид, че следва държавите-членки да имат възможност да прилагат специални правила за движение по пътищата по отношение на превоза на опасни товари на тяхна територия;

---

[1] ОВ № C 17, 20.1.1994 г., стр. 6.
[2] ОВ №C 195, 18.7.1994 г., стр. 15.
[3] Становище на Европейския парламент от 3 май 1994 г. (ОВ, C 205, 25.7.1994 г., стр. 54), Обща позиция на Съвета от 19 септември 1994 г. (ОВ C 301, 27.10.1994 г., стр. 25) и Решение на Европейския парламент от 17 ноември 1994 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).
[4] ОВ L 117, 8.5.1990 г., стр. 1.
[5] ОВ L 117, 8.5.1990 г., стр. 15.
[6] ОВ L 374, 31.12.1990 г., стр. 1.

(10) като има предвид, че следва държавите-членки да имат възможност да запазят изискванията за качествен контрол, що се отнася до някои вътрешни превозни дейности, докато Комисията не отнесе такива въпроси до Съвета;

(11) като има предвид, че съгласно разпоредбите на Европейската спогодба за международен превоз на опасни товари по шосе (ADR) се допуска сключването на споразумения, отклоняващи се от тези разпоредби; като има предвид, че с голямата част от двустранните споразумения, сключени между държавите-членки, се затруднява свободното оказване на услуги по превоз на опасни товари; като има предвид, че с включването на необходимите разпоредби в приложенията към настоящата директива необходимостта от подобни изключения би следвало да бъде преодоляна; като има предвид, че следва да бъде предвиден преходен период, през който държавите-членки могат да продължат да прилагат съществуващите споразумения между тях;

(12) като има предвид, че е необходимо разпоредбите на Европейската спогодба за международен превоз на опасни товари по шосе (ADR) да бъдат възприети чрез правото на Общността, включително разпоредбите относно производството на превозни средства за превоз на опасни товари; като има предвид, че в този контекст би следвало да бъде предвиден преходен период, през който държавите-членки да могат временно да запазят някои специални национални разпоредби относно изискванията за производство на превозни средства, регистрирани в съответната държава-членка;

(13) като има предвид, че, за да се увеличи прозрачността за всички стопански субекти, следва да бъдат използвани съществуващите процедури за информиране в областта на съответните национални законодателни предложения;

(14) като има предвид, че, що се отнася до вътрешните превози, държавите-членки следва да запазят правото си да прилагат правила, съответстващи на многообхватните препоръки на Организацията на обединените нации относно превоза на опасни товари, тъй като Европейската спогодба за международен превоз на опасни товари по шосе (ADR) все още не е съгласувана с тези правила, като с това се цели да бъде улеснен смесеният превоз на опасни товари;

(15) като има предвид, че държавите-членки следва да имат възможност да регламентират или да забраняват превоза на някои опасни товари по техните територии единствено по съображения, различни от сигурността на превозите; като има предвид, че в този контекст държавите-членки могат да си запазят правото в някои случаи на превоз на много опасни вещества да налагат железопътен транспорт или транспорт по вътрешни водни пътища, или могат да изискват специално опаковане за някои много опасни вещества;

(16) като има предвид, че за целите на настоящата директива държавите-членки следва да имат възможност да прилагат по-строги или по-малко ограничителни правила по отношение на някои видове транспортна дейност, извършвани в пределите на тяхната територия чрез регистрирани там превозни средства;

(17) като има предвид, че при сближаването на условията следва да бъде държана сметка за националните особености и поради това настоящата директива следва да бъде достатъчно гъвкава така, че на държавите-членки да бъде оставена възможност да предвидят някои изключения; като има предвид, че прилагането на новите технологични и промишлени разработки не следва да бъде затруднявано, като за тази цел следва да бъдат предвидени временни изключения;

(18) като има предвид, че следва да бъде разрешено да се извършват международни превози на територията на държавите-членки с превозни средства, регистрирани в страни, които не са членки, ако отговарят на изискванията на Европейската спогодба за международен превоз на опасни товари по шосе (ADR);

(19) като има предвид, че следва да е възможно настоящата директива бързо да бъде приспособена към техническия напредък, за да бъдат взети предвид новите разпоредби, включени в Европейската спогодба за международен превоз на опасни товари по шосе (ADR) и да се вземат решения относно въвеждането и прилагането на спешни мерки в случай на аварии или произшествия; като има предвид, че за тази цел е необходимо да бъде създаден комитет и да бъде установена процедура за тясно сътрудничество чрез този комитет между държавите-членки и Комисията;

(20) като има предвид, че приложенията към настоящата директива съдържат разпоредби относно професионалното обучение на някои водачи на пътни превозни средства за опасни товари; като има предвид, че, следователно, Директива 89/684/ЕИО от 21 декември 1994 г. относно професионалното обучение на някои водачи на превозни средства за превоз на опасни товари [1] следва да бъде отменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

Приложно поле, определения и общи разпоредби

Член 1

1. Настоящата директива се прилага по отношение на превоза на опасни товари с автомобилен транспорт в пределите на държава-членка или между държави-членки. Тя не се прилага по

[1] ОВ L 398, 30.12.1989 г., стр. 33.

отношение на превоза на опасни товари в превозни средства, принадлежащи на въоръжените сили, или такива, които се намират на тяхно разположение.

2. Настоящата директива не засяга, обаче, правото на държавите-членки да установяват, при надлежно отчитане на разпоредбите на законодателството на Общността, изисквания относно:

а) вътрешен и международен превоз на опасни товари на тяхната територия с превозни средства, които не попадат в обсега на настоящата директива;

б) специални правила за движение по пътищата във връзка с вътрешния и международен превоз на опасни товари;

в) качествен контрол в съответствие със стандартите *ISO 9001 и 9002* по отношение на предприятия, които извършват вътрешни превози на:

i) взривни вещества и стоки по клас 1, когато количеството на съдържащото се взривно вещество в отделна транспортна единица надхвърля:

— 1000 кг - за отделение 1.1.,

— 3000 кг - за отделение 1.2., или

— 5000 кг - за отделения 1.3. и 1.5.;

ii) следните много опасни вещества в резервоари или в цистерни с общ обем над 3000 литра:

— вещества от клас 2,

— газове, класифицирани по at)

bt)

b)

ct)

c)

— дълбоко замразени втечнени газове от 7°b) и 8°b),

— вещества от класове 3, 4.1., 4.2., 4.3., 5.1., 5.2., 6.1. и 8,

— вещества, неизброени по b) или c) на тези класове, или

— вещества, изброени там, но имащи код за действие при аварии, имащ три или повече цифри, различни от нула;

iii) следните опаковки от клас 7 (радиоактивни материали): опаковки от материали с делими клетки, опаковки от вид B(U); опаковки от вид B(M).

Обхватът на националните разпоредби относно тези изисквания не може да бъде разширяван.

Въпросните разпоредби престават да се прилагат, ако съгласно разпоредбите на Общността бъдат въведени подобни мерки със задължителен характер.

Преди 31 декември 1998 г. Комисията представя на Съвета доклад с оценка на аспектите на сигурността, обхванати от настоящата разпоредба, заедно със съответното предложение за продължаването на нейното действие или отмяната ѝ.

Член 2

По смисъла на настоящата директива:

— „ADR“ означава Европейската спогодба за международен превоз на опасни товари по шосе (ADR), сключена в Женева на 30 септември 1957 г., с нейните изменения,

— „превозно средство“ е всяко моторно превозно средство, предназначено за използване с автомобилен транспорт, независимо от това дали е напълно комплектовано или не, което има най-малко четири колела и максимална конструктивна скорост повече от 25 км/ч, и неговите ремаркета, с изключение на релсови превозни средства, трактори за земеделското и горското стопанство и всички самоходни машини,

— „опасни товари“ означава тези вещества и изделия, чийто превоз е забранен с приложения А и Б към настоящата директива или е разрешен единствено при определени обстоятелства,

— „превоз“ е всяка попадаща в обхвата на приложения А и Б дейност по автомобилен транспорт, извършвана с превозно средство частично или изцяло по обществените пътища на територията на една от държавите-членки, включително дейността по товарене и разтоварване, без с това да се засягат установените със законодателствата на държавите-членки правила относно отговорността във връзка с указаните дейности.

В тази дейност не се включват превозите, извършвани изцяло в периметъра на дадена затворена зона.

Член 3

1. Без да се засяга разпоредбата на член 6, опасни товари, чийто превоз е забранен по силата на приложения А и Б, не могат да бъдат превозвани с автомобилен транспорт.

2. Освен ако не е уговорено друго с настоящата директива, превозването на други, изброени в приложение А опасни товари е разрешено при условие, че са спазени правилата, установени с приложения А и Б, що се отнася, по-специално до:

а) опаковането и поставянето на етикети на въпросните товари; и

б) производството, оборудването и правилната експлоатация на превозното средство, с което се превозват въпросните товари.

ГЛАВА II

Дерогации, ограничения и освобождавания

Член 4

Всяка от държавите-членки може изцяло за целите на осъществяване на вътрешни превози, извършвани с регистрирани на нейната територия превозни средства, да запази в сила разпоредбите на националното си законодателство относно превозите на опасни товари с автомобилен транспорт, ако те съответстват на препоръките на Обединените нации относно превоза на опасни товари, до момента, в който приложения А и Б към настоящата директива бъдат изменени така, че да отразяват тези препоръки. Заинтересованите държави-членки надлежно уведомяват Комисията.

Член 5

1. Без да се засягат други разпоредби на законодателството на Общността, и по-специално разпоредбите относно достъпа до пазара, всяка от държавите-членки си запазва правото да регламентира или забранява превоза на някои опасни товари на нейната собствена територия, основавайки се единствено на съображения, различни от тези за безопасност по време на превоза, които са свързани в частност с националната сигурност или защита на околната среда.

2. Всички правила, наложени от една от държавите-членки по отношение на превозни средства, с които се извършват международни превози през нейната територия, и допустими съгласно Маргинал 10 599 от приложение Б, са ограничени локално по обхват, прилагат се както към вътрешните, така и към международните превози и не могат да водят до каквато и да е дискриминация.

3. а) всяка от държавите-членки може да прилага по-строги разпоредби, с изключение на производствени изисквания, относно превоз, извършван с превозни средства, които се регистрирани или въведени в експлоатация в пределите на нейната територия;

б) държавите-членки могат, обаче, да поддържат национални разпоредби относно центъра на тежестта на цистерни, регистрирани в пределите на тяхната съответна територия, до изменение, ако има такова, на Маргинал 211 128 от приложение Б към настоящата директива, но във всеки случай не по-късно от 31 декември 1998 г.

4. Ако, в случай на произшествие или инцидент, някоя от държавите-членки счете, че приложимите стандарти за сигурност са били недостатъчни, за да се ограничат опасностите, съпътстващи превозната дейност, и ако съществува неотложна нужда да бъдат предприети мерки, тази държава-членка уведомява Комисията на стадия на набелязване на мерките, които тя смята да предприеме. Действайки в съответствие с процедурата по член 9, Комисията решава дали би следвало да разреши прилагането на въпросните мерки и определя срока на тяхното действие.

5. Държавите-членки могат да запазят в сила всички национални разпоредби, приложими към 31 декември 1996 г. по отношение на:

— превозването на вещества от клас 1.1.,

— превозването на токсични, лесно разпадащи се и/или запалими газове от клас 2,

— превозването на вещества, съдържащи диоксини или фурани,

— превозването в резервоари или цистерни на повече от 3 000 литра течности от класове 3, 4.2., 4.3., 5.1., 6.1. или 8, които не са указани в точки b) или c) в тези класове.

Такива разпоредби могат да се отнасят само до:

— забраната на тези автомобилни превози, за които е възможно да бъдат заместени с релсов транспорт или транспорт по вътрешните водни пътища,

— изискването да се използват само някои подходящи пътища,

— всякакви други разпоредби относно опаковането на вещества, съдържащи диоксини или фурани.

Такива разпоредби не могат да бъдат разширявани или ограничавани по обхват. Държавите-членки съобщават такива национални разпоредби на Комисията, която уведомява съответно другите държави-членки.

Член 6

1. Винаги, когато даден превоз включва пътуване по море или въздух, всяка от държавите-членки може да разрешава автомобилния превоз по нейната територия на опасни товари, които са определени по вид, опаковани са и носят обозначения в съответствие с международните изисквания за морски или въздушен транспорт.

2. Разпоредбите на приложения А и Б относно езиците, използвани при обозначаването или в документацията, не намират приложение при превози, ограничени в пределите на територията на една-единствена държава-членка. Всяка от държавите-членки може, за превози, извършвани в пределите на нейната територия, да разреши използването на езици, различни от предвидените в приложенията.

3. Всяка от държавите-членки може да допусне използването на нейна територия на превозни средства, построени преди 1 януари 1997 г., които не са съобразени с разпоредбите на настоящата директива, но са били построени в съответствие с националните разпоредби, действащи на 31 декември 1996 г. при условие, че по отношение на такива превозни средства се поддържа изискващото се равнище на безопасност.

4. Всяка от държавите-членки може да запази в сила различаващите се от стандартите на приложения А и Б разпоредби на националното си законодателство, действащи на 31 декември 1996 г., относно производството и използването на нови

хранилища така, както са определени в Маргинал 2212 от приложение А, и условията за превозване в тях, и на нови резервоари, докато в приложения А и Б не бъдат добавени разпоредби, имащи същата сила като разпоредбите на настоящата директива, относно стандартите за производство и използване на резервоари и хранилища, но най-късно до 31 декември 1998 г. Използването на хранилища и резервоари, произведени преди 1 януари 1999 г., по отношение на които се поддържа изискващото се равнище на безопасност, може да продължи при първоначалните условия.

5. Всяка от държавите-членки може да запази в сила различаващите се от стандартите на приложения А и Б национални разпоредби относно температурните норми за превоз по нейната територия на втечнени газове или смеси на втечнени газове, докато европейските стандарти не бъдат допълнени с разпоредби относно подходящите температури за определени климатични райони и в приложения А и Б не бъдат направени препратки към тях.

6. Всяка от държавите-членки може да допусне, по отношение на превозите на нейната територия, използването на опаковки, произведени, но не преминали процедури по сертификация съгласно Европейската спогодба за международен превоз на опасни товари по шосе (ADR) преди 1 януари 1997 г. при условие, че тези опаковки носят датата на производство, че те биха преминали успешно изпитванията, предвидени във вътрешното законодателство, действащо на 31 декември 1996 г., и че по отношение на тях се поддържа изискващото се равнище на безопасност (включително изпитвания и проверки, когато такива се изискват), в съответствие със следната схема: междинни метални контейнери за превоз в насипно/наливно състояние и метални варели с вместимост над 50 литра могат да бъдат използвани до 15 години след датата на тяхното производство, но най-късно до 31 декември 1998 г.

7. Всяка от държавите-членки може да разреши превоза на нейна територия на някои опасни товари, опаковани преди 1 януари 1997 г., до 31 декември 1998 г., при условие че товарите са определени по вид, опаковани са и носят обозначения в съответствие с изискванията, установени с националните разпоредби в сила преди 1 януари 1997 г.

8. Всяка от държавите-членки може, по отношение на превози, извършвани по нейната територия с регистрирани на тази територия превозни средства, да запази в сила действащите на 31 декември 1996 г. национални разпоредби, които се отнасят до маркирането с код за действия в извънредни случаи вместо с предвидения в приложение Б идентификационен номер за случаи на авария.

9. Всяка от държавите-членки може, след консултации с Комисията, да поддържа в сила разпоредби, които са по-малко ограничителни от тези на приложения А и Б, по отношение на превозване по нейната територия на малки количества от някои опасни товари, с изключение на вещества със средна или висока степен на радиоактивност.

10. Всяка от държавите-членки може, при условие, че не се намалява сигурността, да предвиди временни изключения от стандартите на приложения А и Б с цел провеждане на нейната територия на опитите, които са необходими, за да бъдат изменени приложенията така, че да бъдат приспособени към технологичното и промишлено развитие. Комисията трябва да бъде надлежно уведомена и от своя страна уведомява другите държави-членки.

Временно изключение, договорено между компетентните власти на държавите-членки на основата на маргинали 2010 и 10 602 от приложения А и Б, приемат формата на многостранно споразумение, предложено на компетентните власти на всички държави-членки от органа, на който принадлежи инициативата за споразумението. Комисията трябва да бъде надлежно уведомена.

Дерогациите от първа и втора алинеи се прилагат без дискриминация на национален признак или на основата на мястото на установяване на товародателя, превозвача или получателя; те могат да продължават своето действие до пет години и не могат да бъдат продължавани.

11. Всяка от държавите-членки може в отделни случаи да разреши превоз на опасни товари, забранен по силата на приложения А и Б, или превоз, извършван при условия, които се различават от тези по приложения А и Б.

12. Без с това да се накърнява разпоредбата на параграф 2, всяка от държавите-членки може, най-късно до 31 декември 1998 г., да прилага съответстващите на Европейската спогодба за международен превоз на опасни товари по шосе (ADR) съществуващи споразумения с други държави-членки без дискриминация на национален признак или на основата на мястото на установяване на товародателя, превозвача или получателя. Всякакви други изключения, разрешени по маргинали 2010 и 10 602 от приложения А и Б, следва да са в съответствие с параграф 10.

Член 7

Като се имат предвид националните разпоредби или разпоредбите на Общността относно достъпа до пазара, се разрешава международният превоз на опасни товари в пределите на Общността в превозни средства, регистрирани или въведени в експлоатация в нечленуващи страни, като има предвид, че такъв превоз е в съответствие с разпоредбите на ADR.

ГЛАВА III

Заключителни разпоредби

Член 8

Измененията, необходими за привеждане в съответствие с техническия прогрес на приложения А и Б в областите, попадащи в приложното поле на настоящата директива, в частност, за да се

вземат предвид измененията на приложенията към ADR, се приемат съгласно процедурата по член 9.

Член 9

1. Комисията се подпомага от комитет по транспорта на опасни товари, наричан по-нататък „Комитет“, който се състои от представители на държавите-членки и се председателства от представител на Комисията.

2. Представителят на Комисията представя на Комитета предложения за набелязаните мерки. Комитетът излъчва становище в срок, определен от председателя в зависимост от спешността на въпроса. Становището се приема с мнозинството, предвидено в член 148, параграф 2 от Договора за случаите на решения, които Съветът трябва да приеме на основата на предложение от Комисията. Гласовете на представителите на държавите-членки в Комитета се претеглят по начина, предвиден в указания член. Председателят не гласува.

3. а) Комисията приема набелязаните мерки, ако те са в съответствие със становището на Комитета;

б) ако набелязаните мерки не са в съответствие със становището на Комитета или, ако Комитетът не даде становище, Комисията незабавно представя на Съвета предложение относно мерките, които следва да бъдат приети. Комитетът взема решение с квалифицирано мнозинство.

Ако в срок от три месеца от поставянето на въпроса пред него Съветът не е взел решение, предложените мерки се приемат от Комисията.

Член 10

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива преди 1 януари 1997 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на разпоредбите от националното си законодателство в областта, уредена от настоящата директива.

Член 11

1. Директива 89/684/ЕИО се отменя, считано от 1 януари 1997 г.

2. Временните удостоверения за вътрешни превози, издадени от държавите-членки в съответствие с член 4, параграф 2 от горепосочената директива, са действителни до 31 декември 1996 г. Удостоверенията, издадени в съответствие с член 4, параграф 4 от посочената директива, могат да да бъдат използвани до края на срока на действителността им, но най-късно до 1 юли 1997 г. — за превозвани в цистерни опасни товари или за взривни вещества, и най-късно до 1 януари 2000 г. — за други опасни товари.

Член 12

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 21 ноември 1994 година.

За Съвета

Председател

M. WISSMANN

ПРИЛОЖЕНИЕ A

В графи 2000—3999 на приложение А към Европейското споразумение за международен превоз на опасни товари по шосе (ADR), считано от 1 януари 1995 г., „договаряща се страна“ се заменя с „държава-членка“.

NB: Версиите на всички официални езици на Общността ще бъдат публикувани, веднага щом консолидираният текст е готов и са завършени преводите.

ПРИЛОЖЕНИЕ Б

В графи 10 000—260 000 на приложение Б към Европейското споразумение за международен превоз на опасни товари по шосе (ADR), считано от 1 януари 1995 г., „договаряща се страна“ се заменя с „държава-членка“.

NB: Версиите на всички официални езици на Общността се публикуват, веднага щом консолидираният текст е готов и са завършени преводите.